



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1079/2023
17.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радмила Рунића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Радмила Рунића – адвоката Љубице Силић, адвоката Срђана Спасојевића и адвоката Далибора Катанчевића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 1 К-320/22 од 10.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1. 666/23 од 09.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Радмила Рунића – адвоката Љубице Силић, адвоката Срђана Спасојевића и адвоката Далибора Катанчевића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 1 К-320/22 од 10.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1. 666/23 од 09.08.2023. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици 1 К-320/22 од 10.04.2023. године, окривљени Радмила Рунић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 25.04.2022. године па надаље. Према окривљеном су изречене мере безбедности обавезног лечења наркомана и одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1. 666/23 од 09.08.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Радмила Рунића и његових бранилаца адвоката Љубице Силић и адвоката Срђана Спасојевића и пресуда Основног суда у Сремској Митровици 1 К-320/22 од 10.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Радмила Рунића:

- адвокат Љубица Силић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или исте преиначи на тај начин што ће окривљеног Радмила Рунића ослободити од оптужбе или истом изрећи блажу кривичну санкцију или преквалификовати кривично дело и изрећи блажу кривичну санкцију;

- адвокат Срђан Стојановић и адвокат Далибор Катанчевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног Радмила Рунића огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ и изрећи му казну ближу законском минимуму или исте укине и предмет врати на поновно одлучивање, али пред потпуно новим већима, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине, сагласно одредби члана 488. став 2. и 3. ЗКП.

Врховни суд је доставио по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Радмила Рунића – адвоката Љубице Силић, адвоката Срђана Спасојевића и адвоката Далибора Катанчевића су неосновани у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у преосталом делу недозвољени.

Браниоци окривљеног – адвокати Љубица Силић, Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић, у поднетим захтевима за заштиту законитости указују на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, коју образлажу на скоро исти начин, наводима да опојна дрога која је пронађена, не представља „већу количину“, у смислу члана 246а став 2. КЗ, те је из тих разлога примењен закон који се није могао применити. У вези са изнетим, браниоци - адвокати Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић наводе и да је окривљени опојну дрогу набавио за сопствене потребе, а да судови не наводе мотив држања наводно веће количине опојне дроге.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду кривичног закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде, на страни 3, став 4 и страни 4,

став 1 и 2, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Уједно, Врховни суд указује да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 2. КЗ, а којом одредбом је прописано да ће се ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге казнити затвором од 3 до 10 година. Имајући у виду ову одредбу Кривичног законика, постојање „мотива“ није законско обележје дела и није од утицаја на постојање истог, те самим тим, није потребно да судови „наводе мотив држања наводно веће количине опојне дроге“, а како то указују браниоци – адвокати Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић у поднетом захтеву за заштиту законитости.

У преосталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног су недозвољени.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Додатно образлажући повреду закона из члана 439. тачка 2) КЗ, у преосталом делу захтева, браниоци окривљеног - адвокати Љубица Силић, Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић, у суштини указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП и на својим чињеничним закључцима, другачијим од оних утврђених побијаним пресудама, заснивају свој став да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ. У вези са изнетим бранилац - адвокат Љубица Силић износи сопствену оцену изведених доказа и то записника о вештачењу Националног центра за криминалистичну форензику, налаза и мишљења вештака др Иванке Костић, саме одбране окривљеног ... налазећи да је у току кривичног поступка утврђено да је окривљени опојну дрогу држао за сопствену употребу. Браниоци окривљеног – адвокати Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић износе сопствену оцену изведених доказа везано за умишљај окривљеног, мотиве за држање опојне дроге и у вези са изнетим додатно износе и сопствену анализу исказа саслушаних сведока.

Адвокат Љубица Силић у образложењу захтева, образлажући повреду из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводи да је побијаним пресудама дошло до погрешне примене члана 54. и 66. КЗ, налазећи да на страни окривљеног није било отежавајућих околности, јер исти није осуђиван на територији Републике Србије, те да је, у

конкретном случају, било могуће изрећи кривичну санкцију испод законског минимума како је то предвиђено чланом 56. и 57. КЗ.

Браниоци окривљеног – адвокати Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић, такође, у поднетом захтеву за заштиту законитости нумеришу повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, коју образлажу наводима да је суд у ожалбеној пресуди од отежавајућих околности ценио осуђиваност окривљеног и то за имовинска кривична дела, са елементима насиља, али није имао у виду чињеницу да окривљени није осуђиван на територији Републике Србије, нити за истоврсно кривично дело, као и чињеницу да ни једна од иностраних пресуда није призната од стране надлежног органа Републике Србије, због чега су били дужни да на окривљеног гледају као на неосуђивано лице, у ком случају је окривљени испуњавао све услове за ублажавање казне. Даље се наводи да, уместо да му буде ублажена казна, изречена му је драконска казна и то поред бројних олакшавајућих околности- да је токсикомански зависник, неосуђивано лице, млад човек, да је засновао породицу, да има малолетно дете, да се коректно понашао пред судом.

На описани начин, браниоци окривљеног – адвокати Љубица Силић, Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић, по ставу Врховног суда, указују на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Браниоци окривљеног - адвокати Срђан Спасојевић и Далибор Катанчевић у поднетим захтевима за заштиту законитости нумеришу и образлажу и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 16. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 441. став 1., члана 16, члана 438. став 2. тачка 2) и 3. ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, нису законом дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног Радмила Рунића, у напред наведеном делу оценио као недозвољене.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић